

ského soudu civilního v P., a to až do výše v posledním sporu žalované pohledávky (23.960 Kč), a zamítl námitku zahájené rozepře co do zbývající částky 88.290 Kč. Důsledkem toho rozhodnutí by bylo, že by procesní soudce ve sporu C 144/36 musel jednat a rozhodnouti o v š e c h vzájemných pohledávkách přes to, že jsou ve sporu Ck XIII a) 202/34 po vynesení částečného rozsudku žalobní žádosti vyhovujícího až do výše žalobní pohledávky předmětem dalšího jednání a rozhodnutí.

Jest tudíž zkoumati, zda a které jednotlivé nároky, které jsou předmětem žaloby C 144/36, jsou totožné s nároky, které namítla nynější žalobkyně k započtení ve sporu Ck XIII a) 202/34. Ta totožnost po stránce právní a skutkové je splněna v příčině nároků uvedených v žalobě C 144/36, odst. IV, č. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8 a 9; nárok uvedený pod č. 10 musí zůstat mimo úvahu, ježto se strany o něm dohodly na klidu řízení. Ježto žádný z uvedených nároků nepřevyšuje pohledávku zažalovanou ve sporu Ck XIII a) 202/34, jest námitka zahájené rozepře v příčině všech těchto nároků odůvodněna a právem prvý soud žalobu C 144/36, pokud její předmětem jsou právě tyto nároky, odmítl. V té části bylo proto dovolacímu rekursu vyhověti a změnou napadeného usnesení obnoviti usnesení prvního soudu. Nárok, uvedený v žalobě C 144/36 v odst. IV č. 7 (výlohy za síly pomocné a personál v částce 43.560 Kč) nebyl ve sporu Ck XIII a) 202/34 vůbec k započtení namítán. V příčině toho nároku není proto námitka zahájené rozepře odůvodněna, a není proto překážky, aby procesní soud o něm jednal a rozhodl; v té části nesetkal se tudíž dovolací rekurs s úspěchem.

Čís. 16181.

Ustanovení § 2 malého přidělového zákona č. 93/1931 Sb. z. a n. se týká i pozemků nabytých z t. řeč. zkráceného přidělu. Ve svolení Státního pozemkového úřadu k exekuční dražbě přidělených zabraných nemovitostí k vymožení pohledávky zajištěné na nich právem zástavním nelze spatřovati svolení k jejich zatížení zástavním právem.

Těž vlastník, který dobrovolně svolil k vkladu zástavního práva na přidělených zabraných nemovitostech, jest oprávněn domáhati se neplatnosti zástavního práva nabytého bez svolení Státního pozemkového úřadu.

(Rozh. ze dne 9. června 1937, Rv I 2233/35.)

Žalobě, již se žalobce domáhá výmazu zástavního práva vloženého na pozemcích, které patřily k velkému majetku pozemkovému, Československým státem zabranému, a které žalobce koupil od jejich dřívějšího vlastníka se souhlasem Státního pozemkového úřadu, bylo vyhověno soudy v š e c h t ř í s t o l i c, nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d ů:

Žalované úvěrní společenstvo zastává názor, že ustanovení § 2 máleho přidělového zákona č. 93/1931 Sb. z. a n. nelze užíti na souzený případ, poněvadž se řečený zákon týká jen pozemků, které byly Státním pozemkovým úřadem přiděleny, kdežto žalobce nabyt jich koupí z volné ruky od původního majitele panství děčínského Františka Antonína T.-H. Tento názor je mylný, neboť jde o pozemky zabrané, jež sice žalobci prodal majitel velkostatku přímo, avšak se souhlasem Státního pozemkového úřadu v rámci pozemkové reformy, a jde tedy také o přiděl z pozemkové reformy, a to tak řečený zkrácený přiděl, na nějž se vztahují všechna ustanovení zákona č. 93/1931 Sb. z. a n., zejména ustanovení § 2, podle něhož jest ve lhůtách tam uvedených potřeba k zatížení takových pozemků svolení Státního pozemkového úřadu a právní jednání bez takového svolení jest neplatné.

V tom, že Státní pozemkový úřad dal svolení k exekuční dražbě pozemků těch k vymožení pohledávky žalovaného společenstva, zajištěné na nich právem zástavním, nelze spatřovati udělení souhlasu k t o m u t o zatížení, neboť exekuční prodej nemovitostí a zástavní právo na nich jsou různé věci a svolením k exekučnímu prodeji nemovitostí není nijak rozhodnuto o platnosti zástavního práva, váznoucího na nich pro pohledávku exekučně vymáhanou. Hlediska pro svolení k exekuční dražbě nemovitosti mohou býti jiná než hlediska pro svolení k jejímu zatížení, což vyplývá i z ustanovení § 11 řeč. zák., podle něhož přes svolení k zatížení je třeba zvláštního souhlasu Státního pozemkového úřadu se zahájením dražebního řízení. Dovolatel dovozuje, že ve svolení k exekuční dražbě jest ipso iure obsaženo též svolení k nucenému zřízení práva zástavního, také z toho, že vymáhající věřitelé při zastavení dražebního řízení mají právo žádati, aby pro jejich vykonatelnou pohledávku bylo vloženo na nemovitost do exekuce vzatou právo zástavní v pořadí poznámky o zavedení dražebního řízení (§ 208 ex. ř.), avšak i k takovému vkladu práva zástavního bylo by u nemovitostí z přidělu pocházejících potřeba svolení Státního pozemkového úřadu, nyní ministerstva zemědělství.

Mylný je též dovolatelův názor, že k uplatňování neplatnosti práva zástavního, o něž jde, jest oprávněn jen Státní pozemkový úřad (nyní ministerstvo zemědělství) a nikoliv žalobce. Žalobce je zástavním právem tím zasažen, a může se proto domáhati jeho neplatnosti, třebaže k němu v dlužním listě ze dne 25. července 1931 dobrovolně svolil.

Čís. 16182.

Smluvní pojištění proti úrazu.

Ustanovují-li všeobecné pojistné podmínky, že úrazem jest každé nedobrovolné, na vůli postiženého nezávisle utrpěné poranění těla, vyvolané náhlým zevním násilným působením, jež zavíní ihned nebo